

Hod duchem na císařském hradě

Josef, nejstarší syn císaře Leopolda I., byl již jmenován králem českým a uherským. Pro svoji přívětivost a otevřenost byl lidem velice oblíben. Jednou pozval svého přítele Fridricha Augusta, saského kurfiřta, aby s ním žil ve Vídeňském Hofburgu. Toto vřelé přátelství mezi oběma knížaty ovšem přišlo jezuitům, kteří se obávali o Josefovou katolickou víru, jako ohavnost, protože Fridrich August byl protestant. Proto se rozhodli, použít všechny dostupné prostředky k rozdělení přátel – využili k tomu velice známé pověsti.

Každou noc se na stěně Josefovy ložnice objevil obrovský ohnivý nápis s varováním: „Musíš se zříct svého přátelství s Fridrichem Augustem a poslat ho zpátky do jeho vlasti. Když to neuděláš, poštvěš proti sobě, a celému království, sama nebesa.“ Tuto hrozbu ještě umocňoval duch, který chodil Josefa strašit. Doprovázelo ho hrozné vytí a chřestění řetězů.

Po několika nocích tohoto teroru se vyděšený Josef rozhodl promluvit s kurfiřtem. Augustus přesvědčil Josefa, aby sis s ním vyměnil ložnici a následující noc si počkal na toto strašidlo. To se skutečně objevilo, stejně jako předchozí noci. O půlnoci se na zdi náhle objevil fosforeskující nápis a se strašlivým chrastěním do místnosti vstoupil duch. Augustus ihned vyskočil z postele a vrhnul se na něj. Popadl ho za krk a prohodil již otevřeným oknem do hradního příkopu.

Další den byl tento duch nalezen se zlámanými končetinami. Po odstranění plátna se ukázalo, že duch byl ve skutečnosti převlečený hradní kněz.

O této události se přirozeně dozvědělo celé město. Josef byl tak ještě oblíbenější a když jeho otec zemřel, byl ve 27 letech korunován německým císařem. Tato slavnostní událost se konala 22. září 1705. U příkopu byly vztyčeny slavobrány a z fontány teklo červené a bílé víno. Mezi lid byly rozdány stříbrné mince a chleba, ovoce a pečené maso bylo nabídnuto všem.